

Något om köttets dödande

Nåd och frid! O ja, dessa dyra gåvor, måtte Herren i nåd förläna oss dem! Detta gör mera än allt förstånd. Tack för brevet, ehuru jag endast helt kort besvarar det - tiden tillåter ej mer. Jag ser dina bekymmer. Ack, Gud hjälpe dig! Jag säger åter så. Det säkra är, att nog behöva vi bliva mera allvarliga, mera stränga emot köttet, mera rädda för vår lättsinniga natur, mera trägna i bön, att Gud måtte göra allt sitt verk sant och djupt i oss; ty med många går det, som Kristus säger i Matt. 13: 20, 21; och i lyckligare fall så, som det står i Jer. 31:18 om »späkningen» och dess goda verkan, v. 19 (jämf. Ps. 119: 67, 71). Detta är det första, som är sant och viktigt. Det andra är att då på samma gång icke låta sig »fångas under tråldomsok» (Gal. 5:1), eller under de »svaga och torftiga barnalärorna» (kap. 4: 9), som säga: du skall icke röra, icke heller smaka, icke heller komma vid o. s. v. Läs och läs med djup begrundning och bön om Andens ljus Kol. 2 kap.

Till dessa betraktelser föranleddes jag, då jag tänkte mig dig – ibland schartauaner! Du skall finna, att jag förstått mera, än du i brevet uttalat. Således, låt ingenting rubba dig från den punkten: »Fast står förbundet ändå» (såsom du skrev); och minns *förbundets* art, nämligen att vi blott som syndare leva av nåden, och att Gud vill väl hemsöka synden med ris men icke rygga nåden; för det andra, att heligheten icke består i en dyster blick, ett kallklokt, stelt väsende, utan i Kristi kärleks bevekelse till det som är gott, nyttigt, sant, ljuvt och heligt. Se Matt. 6:16,17. Nu, detta är det första, att vi icke låta fånga oss under tråldomsok; men sedan, o, vilken nådefull och viktig sak att i tid bliva vaksam emot köttet, få det fäst vid korset och försaka åtskilliga i sig själva oskyldiga ting, när de dock antingen växa ut till skadliga frestelser, eller ock blott äro några svaga bröder till anstöt! Läs Kom. 14:e kap. Men sådant lära vi i sinom tid. Från början få barnen vara mera fria; »killingen skulle icke kokas i sin moders mjölk» (2 Mos. 23:19), sade lagen; och Jesus säger: »Bröllopsvennerna kunna ej fasta, så länge brudgummen är med dem; men dagar skola komma, då han tages ifrån dem; och då skola de fasta i de dagarna.» O, måtte han då förläna oss ett oändligt tålamod! Tålamod och tröst och vederkvickelse i hoppet om den härlighet, som Gud skall giva!

Ja, läs med all trygghet Sions sånger. Somliga ibland dem äro ej just så mustiga, utan mera känslospråk, men många innehålla guld och ädla stenar – och inga farliga ting. Mycken nåd har jag och mången haft av de sångerna t.ex. n:o 99, 113, 115, 119, 120, 121 m.fl. Jag har ej boken tillhands, men minns dessa såsom värda att ej förgätas.

Du ber mig säga villkoren för en sann helgelse. Då vet jag ingenting vissare, än det Jesus själv säger i Joh. 15: 4, 5 (jämf. Gal. 3: 2, 5). Blott en innerlig förening med Frälsaren, såsom grenens med stammen, i trostillförsikt och abba-ropande, se där helgelsens huvudvillkor. Nu hinner jag ej mer. Min kära hustru hälsar dig hjärtligen.

Gud, all nåds och hugsvalses Fader, vare alltid med dig till att mitt i världen vandra med honom.

C-O Rosenius 1866

© Pietisten 2026

Texterna får användas fritt om ditt syfte är att främja Kristi rikes tillväxt.

www.pietisten.com